ADAPTAREA UNOR SUBSTANTIVE AROMÂNEŞTI ÎMPRUMUTATE DIN TURCĂ

Mirela Zelca
Universitatea *Ovidius* Constanța

The Present-Day Situation of Turkish Borrowings in Aromanian (Abstract)

The expansion of the Turks in the Balkan Peninsula and in Greece was facilitated by the crisis within the former Byzantine Empire, which led to a series of political and administrative changes. The Turkish influence upon the Romanian language was felt at the end of the 14th century and at the middle of the 19th century. Today, this influence is felt only in several regions of our country, especially in Dobroudja.

The number of the words taken over is large enough: 2,500 words in Daco-Romanian, 1,629 words in Aromanian.

As far as Aromanian is concerned, it was noticed that the Turkish influence holds the second place, following the Greek influence, out of the 7,097 words of unknown origin listed by Tache Papahagi in the Dictionary of the Aromanian Dialect, 18% are of Turkish origin.

Some official borrowings became folk ones, too, but the majority remained at the "outskirts" of vocabulary and disappeared during the development of society. The borrowings which entered via folk means are firmer and long-lasting and are widely encountered.

In modern Romanian 750-900 words survived; these are terms that belong, to a great extend, to the folk language.

Compared to Daco-Romanian, Aromanian better kept base meaning of the Turkish borrowing. We can notice the difference in stylistic burden, as some terms acquired a disparaging sense in Daco-Romanian.

Expansiunea turcilor (ne referim la turcii osmanlii) în Peninsula Balcanică şi în Grecia a fost facilitată de criza statelor din fostul Imperiu Bizantin şi a dus la o serie de modificări politice şi administrative.

Influența turcă asupra limbii române s-a exercitat între sfârşitul secolului al XIV-lea şi mijlocul secolului al al XIX-lea, în zilele noastre doar regional (Dobrogea). În funcție de raporturile româno-turce pe plan politic şi administrativ s-au delimitat mai multe faze, relativ distincte, ale contactului lingvistic româno-turc.[1]

[1] Emil Suciu, în rezumatul tezei sale de doctorat, delimitează patru faze ale contactului lingvistic româno-turc: 1) sfârşitul sec. al XIV-lea – sfârşitul sec. alXV-lea, 20 de împrumuturi; 2) secolele XVI-XVII, cca 400-500 împrumuturi; 3) 1711-1878, cca 2000 împrumuturi; 4) etapa numită impropriu ,,actuală'', cca 100 de termeni în zona Dobrogei (Suciu, 1984); Lazăr Şăineanu (1900, p. LXXII) stabileşte două perioade succesive:,,un prim strat de turcisme din sec. XV-XVII şi altul din epoca fanariotă, sec. XVII-XVIII'', remarcând faptul că turcismele

BDD-A3665 © 2004 Ovidius University Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 12:54:42 UTC)

Aromânii, răspândiți în diferite state balcanice, s-au supus aceluiaşi regim politic opresiv.

Atât în aromână cât şi în dacoromână, singura influență categorică şi durabilă s-a exercitat în domeniul lexical – lexicul fiind domeniul ideal pentru împrumuturi[2].

Deoarece în toate limbile balcanice există numeroase împrumuturi din limba turcă, este mai dificil de stabilit sursa împrumutului (direct sau indirect). În dacoromână au pătruns indirect prin intermediul bulgarei şi sârbocroatei, iar în aromână prin filieră greacă.

S-a preluat un număr destul de mare de cuvinte: 2 500 în dacoromână, 1629 în aromână. Față de împrumuturile preluate pe cale oficială (documente, acte normative), cele pătrunse pe cale orală (prin contactul nemijlocit cu vorbitorii turci) au un aport mai important din punctul de vedere al viabilității.

În ceea ce priveşte influențele străine manifestate asupra lexicului aromânei s-a constatat că „după influența greacă în dialectul aromân, vine, ca lexic, influența turcă. Numeric, cuvintele turceşti le întrec pe cele slave şi vin după cuvintele greceşti”[3]. Din cele 7 097 de cuvinte cu origine cunoscută indicate de Tache Papahagi în Dicționarul dialectului aromân[4] 18% sunt de origine turcă[5].

Studiul nostru îşi propune să arate, prin comparație cu dacoromâna, adaptarea împrumuturilor turceşti în aromână, mai precis, a substantivelor. Cuvintele au fost selectate din Dicționarul dialectului aromân (DDA), iar pentru indicarea etimonului turcesc s-au folosit dicționare ale limbii turce[6]. Pentru corespondentul în dacoromână s-a apelat la Dicționarul etimologic al limbii române (DER) şi la Dicționarul explicativ al limbii române (DEX)[7]. Motivul pentru care am ales această parte de vorbire este faptul că, din cele 1629 de cuvinte de origine turcă înregistrate în DDA, mai mult de 50% sunt substantive (numai la litera „a” sunt 53 din 83), iar restul alte părți de vorbire: adverbe, adjective, interjecții, pe ultimul loc aflându-se verbele.

Nr. Crt	Etimon	Arom. Sg.	Arom. Pl.	gen	Drom. Sg.	Drom. Pl.	gen

din prima perioadă „au prins o formă definitivă în limbă” (ex.: *amanet, basma, chirie, duşman* etc.).

[2] Meillet, Antoine, *Linguistique historique et linguistique générale, I,* p.350, apud Marius Sala,(1997) p.236.

[3] Capidan, Theodor (1932), p.180.

[4] Papahagi, Tache (1974), p.1351-1363.

[5] V.Şandru, D. (1970), p.1017-1024. Autorul face o interesantă statistică asupra numărului şi frecvenței elementelor lexicale de diferite origini pe baza unui număr de texte aromâneşti (7280 cuvinte). Analizând comparativ lexicul aromân şi dacoromân ajunge la concluzia că elementele comune turceşti sunt relativ numeroase.

[6] Türkçe Sözlük (1981), Grecu, Mitică (1977), Serdaru, Agachi, A. (2000).

[7] Ciorănescu, Al., 2001; *DEX* (1996).

BDD-A3665 © 2004 Ovidius University Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 12:54:42 UTC)

1.	**(h)avlı, avlu** *curte, ogradă*	**avlíe,** *curte*	**avlíi**	f.	**avlie,** *ogradă, bătătură (în Banat şi Trans. de Vest)*	**avlii**	f.
2.	**aba,** *ţesătură aspră de lână ; (modă) aba, mantie*	**abă**, *aba*	**abádz**	m.	**aba**, *dimie, ţesătură groasă de lână v. Şăineanu: II, 3*	**abale**	f.
3.	**abanos,** *(tâmplărie) abanos (bot.) abanos*	**abanózi**, *abanos*	-	f.	**abanos**, *lemn din specii de copaci exotici, greu, foarte tare, de culoare neagră*	-	m.
4.	**âdet,** *obicei, practică, tradiţie ; ritual (ist.) taxă*	**adéte**, *obicei*	**adéţ, adéturi**	f.	**Adet** (cu sensul de *ipotecă, obligaţie care grevează* v.DER :21 *apucătură,deprindere, datină veche ;dare anumită, normă fiscală* Şăineanu : II,8)	**adeturi**	n.
5.	**afyon**, *opiu (intrat prin intermediul arab. afyūn din gr. ópιον)*	**afion,** *afion*	-	m.	**afion,** *narcotic, stupefiant v.DER:24 cf. Şăineanu :II, 10, care dă şi sensul figurat*	-	m.
6.	**aga**, *agă*	**aγă**, *agă ; soldat sau ofiţer turc*	**aγádz**	m.	**agă,** *1. Ofiţer superior în armata turcă. 2. Nobil de rang secundar, ofiţer superior.*	**agale**[8]	n.
7.	**aghyz oti** (etimon indicat în DDA)	**agzóte**, *praf de puşcă, forţă*	-	f.	-	-	-

[8] DER explică această formă de plural în *-ale* prin faptul că, la început, singularul a fost *agá*, care explică pluralul; mai târziu, singularul a fost asimilat cu tipul *tată*; de aceea astăzi singularul. este masculin, în ciuda formei, iar pluralul. este feminin, în ciuda sensului.

BDD-A3665 © 2004 Ovidius University Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 12:54:42 UTC)

8.	**ağda** (*cul.) preparat dulce semi-solid; sirop gros; ceară epilatoare*	**agdă**, *unguent (folosit pentru epilat)*	-	m.	-	-	-
9.	**ahd, ahit,** *obligaţie jurământ; jurământ solemn; promisiune;* (etimon intrat din ngr áhti)	**áhte**, *răzbunare*	-	f.	**aht**, (reg.) *oftat, suspin. 2.durere, suferinţă, chin, jale. Din ngr. áhti* v. DEX:22	**ahturi**	n.
10	**ahenk,** *armonie, concordanţă*	**aháincă**, *divertisment, petrecere*	?	f.	-	-	-
11	**ahır**, *grajd, ţarc*	**ahúre,** *grajd*	**ahúri**	f.	-	-	-
12	**ahmaklık,** *prostie, neghiobie*	**ahmăclíke**, **ahmăclắke**, *stupiditate, neghiobie*	**ahmăcli Ö**	f.	-	-	-
13	**akar, akaret**, *proprietate de închiriat*	**acaréte,** *imobil*	**acaréţ**	f.	**acaret,** **1.** *Accesorii, bunuri gospodăreşti; 2. Unelte (mai ales agricole)*	**acareturi**	n.
14	**akır** (etimon indicat în DDA)	**acâre**, *loc pleşuv, gol, steril*	**acâri**	f.	-	-	-
15	**alaca,** *adj. multicolor, bălţat, pestriţ; s. material cu dungi*	**alăğé**, *stofă vărgată*	**alăğéad z**	m.	**alagea** *(Inv.) Ţesătură de mătase indiană ; Şăineanu menţionează şi sensul figurat: ,,a păţi o alagea", "a-şi căpăta alageaua"(înşelăciune) Şăineanu:II,14*	**alagele**	f.
1	**alay-beyi,**	**alái-bei**,	**alái-bei,**	m.	s-a păstrat **alai**,		-

BDD-A3665 © 2004 Ovidius University Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 12:54:42 UTC)

6	*(ist.) comandant de jandarmi*	*colonel de jandarmerie*	**aláibeiań**		*cortegiu, suită, pompă cf. Şăineanu: II, 14)*		
17	**alce**, *roib*	**alğé,** *roib*	**alğeádz**	m	-	-	-
18	**alé-el hyssab**(etimon indicat în DDA)[9]	**alil-hisáp**, *acont*	-	m.	-	-	-
19	**alet,** *dispozitiv, instrument, mecanism; ustensilă*	**hăláte,** *instrument; membru*	**hălắț**	f.	**halat**, *Forma de plural are sensul de ,,unelte sau dichisuri trebuincioase pentru (…)gospodărie''. v.Şăineanu :II,199*	**halaturi**	n.
20	**alışveriş,** *comerț (fig.) legătură, relație*	**alişvírişe,** *alişveriş*	**alişvíriş uri**	f.	**alişveriş,** *comerț, negoț*	**alişverişuri**	n.
21	**altılık** *(format prin compunere: altı-şase, şi sufixul -lık)*	**altilắc**, *monedă de şase piaştri*	**altilắț**	m.	**altalâc**[10]	-	-
22	**altıpatlar,** *revolver cu şase gloanțe*	**altipatlár**, *revolver cu şase cartuşe*	**altipatlá re**	m.	-	-	-
23	**ambar,** *hambar, grânar; depozit; (mil.) depozit de arme*	**ambáre,** *hambar*	**ambắri**	f.	**hambar,** *magazie de grâne, grânar.*	**hambare**	n.
24	**amberci** *(etimon*	**ambiriğí**, *cârciumar*	**ambiriğ eádz**	m.	-	-	-

[9] Probabil că s-a pornit de la etimonul turc *hesap* (calcul, socoteală, cont) iar *alé-el* înseamnă ,,înainte de..", explicându-se astfel semnificația în aromână.
[10] Consemnat de Emil Suciu (1987), p. 142.

BDD-A3665 © 2004 Ovidius University Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 12:54:42 UTC)

	indicat în DDA,provenind din amber chihlimbar)						
25	**amir** (*din arab. amir), şef, căpetenie, conducător*	**amirắ**[11] (intrat prin filieră ngr.), *împărat*	**amirádz, amirirádz**	m.	**amira** (*Inv.)Emir, principe oriental. Din acelaşi cuvânt arab provine fr. amiral, de unde rom. amiral*	**amirale**	m.
26	**antikacı,** *anticar*	**anticağí,** *anticar*	**anticağeádz**	m.	-	-	-
27	**araba**, *căruţă mare*	**arâbắ,** *araba*	**arâbádz**	m.	**haraba**, *(reg.) car, căruţă mare*	**harabale**	f.
28	**arabacı,** *căruţaş*	**arăbăğí,** *arabagiu*	**arăbăğeádz**	m.	**harabagiu,** *(reg.)căruţaş*	**harabagii**	m.
29	**aralık** *distanţă, interval*	**arălíke, arălắke,** *rărire*	**arălíÖ**	f.	**aralâc,** *(Inv.) Spaţiu, interval*	**aralâcuri**	n.
30	**arzuhal,** *cerere, petiţie*	**arğiuhále,** *petiţie*	**arğiuhắl'**	f.	**arz** *memoriu, plângere, cerere*	**arzuri**	n.
31	**asker,** *militar, soldat*	**askerlí,** *soldat*	**askirládz**	m.	-	-	-
32	**asker,** *armată*	**askére**, *armată*	**askéri**, askéruri	f.	-	-	-
33	**askerlik,** *militărie*	**askirlắke,** *militărie; serviciu militar*	**askirlâÖ**	f.	-	-	-
34	**aslan**, *leu; (fig.) erou*	**aslán, arslán,** *leu; piastru*	**asláń, arsláń**	m.	**aslan**, (*Inv.) Leu. (Var.) arslan*	**aslani**	m.
35	**astar,** *căptuşeală,*	**astáre,** *astar*	**astắri**, **astắruri**	f.	**astar**, *pânză ordinară*; *dublură*	-	m

[11] Precizări asupra acestui cuvânt aduce Theodor Capidan: „O atenţiune deosebită merită cuvântul *amirắ* „împărat". El se prezintă în dialect numai sub această formă şi nu vine direct din turcă, ci din grec. *άμισς*. In turceşte este de origine arabă şi are două forme: *amir*, comandant, principe şi *emir*, forma vulgară. Cuvântul este răspândit în toate limbile balcanice (…). In toate aceste limbi cuvântul nu are întrebuinţare în limba vorbită. Numai la aromâni el este singura formă pentru noţiunea de *împărat*" (Capidan, 1932), p. 204.

BDD-A3665 © 2004 Ovidius University Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 12:54:42 UTC)

	dublură						
36	**aşçı, ahçı, (cul.)** *bucătar*	**ahčí(u),** *bucătar*	**ahčeadz**	m.	-	-	-
37	**aşçılık**, *meseria de bucătar; artă culinară*	**ahčilâke,** *artă culinară*	**ahčilâÖ**	f.	-	-	-
38	**aşık**, *(bio.) os de la articulaţie ; arşic ; (arh.) coamă de şarpantă ;*	**aşic,** *arşic*	**aşiţe**	n.	**arşic**, *1. Os, astragal, folosit la un joc de copii. 2. (pl.) Numele jocului de copii la care se folosesc arşice. Var.(rar) aşic*	**arşice**	n.
39	**aşılamak,** *(agr.) altoire ; grefă*	**aşlamáïe,** *altoi*	**aşlamắï**	f	-	-	-
40	**at,** *cal*	**at,** *cal*	**aţ**	m.	**at,** *armăsar, cal de curse*	**aţi**	m.
41	**atlas,** *satin*	**altazé,** *atlas*	**atlázuri**, **atlắzuri**	f.	**atlas,** *satin*	**atlazuri**	n.
42	**atmaca**, *uliu*	**ahmăğeáie** *, şoim*	**ahmăğéi**	f.	*Atestat ca toponim: Atmageaua*[12]	-	-
43	**avcı,** *vânător*	**avğí,** *vânător*	**avğeádz**	m.	-	-	-
44	**ayar,** *tipar, model, reglare, potrivire*	**aiáre**, *etalon de greutăţi şi măsuri, exactitudinea balanţei*	**aiéri**	f.	**aiar,** *(Inv.) Etalon cu greutăţi şi măsuri. (fig.)Regulă, model. v. Şăineanu :II,13*	**aiare**	n.
45	**ayıp,** *ruşine, pudoare*	**aípe**, (nord) *ruşine*	-	f.	-	-	-
46	**aza,üye** (pol.) *membru*	**ază**, *consilier ; membru al*	**azádz**	m.	-	-	-

[12] Vezi Drimba, Vl. (1957), p. 228.

BDD-A3665 © 2004 Ovidius University Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 12:54:42 UTC)

		unui consiliu					
47	**azap**, *chin, tortură*	**azápe**, *domolire*; *restricție, represiune*	**azắpi, azắ**Ö	f.	-	-	-
48	**azgınlık,** *mânie, furie*	**azgânlắke**, *exaltat* ; *senzual*	**azgânlắ**Ö	f.	-	-	-
49	**azmak,** *mocirlă, loc mustind de apă*	**azmák**, *mocirlă*	**azmáțe**	n.	-	-	-
50	**entari,** *rochie lungă*	**antiríu,** *anteriu*	**antirádz**	m.	**anteriu**[13]**,** *caftan, în trecut haină fastuoasă bărbătească. Astăzi are sensul de haină lungă preoțească var. antiriu, antereu*	**anterie**	n.
51	**evlek**, *brazdă, canal de irigație*	**avlákiu,** *brazdă; gârlă*	**avlákiur i**	n.	-	-	-
52	nă+ **avam avam**, *popor, plebe; oameni*	**năfámă**, *mulțime de oameni*	?	f.	-	-	-
53	**refene,** *petrecere, chef*	**arifiné, rifiné,** *companie plăcută*	**arifinéd z**	m.	**refenea** (*Inv.) 1.Sumă reprezentând contribuția individuală la o cheltuială comună; 2. Petrecere la care se contribuie în mod egal;3. Festin, chef v. DER: 660*	**refenele**	f.

După cum reiese din tabel, aromâna a păstrat mult mai mulți termeni de origine turcă decât dacoromâna, al cărei inventar este mai sărac. În aromână aceste împrumuturi sunt generale, în dacoromână apar regional (*haraba, harabagiu, aht*),

[13]Șăineanu face observații de natură morfologică precizând că, dintre cele trei forme (*antiriu, antereu şi anteriu*), ultima este ,,cea mai literară", *op. cit.*, p. 21.

BDD-A3665 © 2004 Ovidius University Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 12:54:42 UTC)

forma lor fiind mai bine conservată în Moldova decât în Muntenia (de exemplu: tütün> tiutiun – Moldova / tutun - Muntenia).

Fiind legaţi de anumite realităţi istorice, majoritatea nu se mai folosesc astăzi – ne referim la termenii intraţi în perioada fanariotă (pentru dacoromână): *anteriu, agă, adet*. Au rămas la periferia lexicului sau au dispărut o dată cu prefacerile social-economice şi administrative din sec. al XIX-lea.

Din cele 53 de împrumuturi menţionate se folosesc (sau sunt cunoscute vorbitorilor de azi ai dialectului aromân) aproximativ 19: *abă, ahčiu, adéte, ahúre, hăláte, alişvirişe, amiră, ambáre, antiriú, acareté, arăbă, aslán, askirlăke, askére, astări, atláze, avgí, avlákiu, avlíe.*

Reiese clar faptul că există deosebiri între împrumutul aromânesc / românesc şi cuvântul corespunzător din turca literară deoarece împrumuturile directe pot avea la bază forme sau sensuri turceşti dialectale, populare sau devenite arhaice, unele neînregistrate în dicţionarele actuale.

Inainte de a face unele precizări privind adaptarea substantivelor din tabel trebuie să menţionăm că limba turcă nu dispune de categoria de gen, iar accentul cade pe ultima silabă.

Adaptarea în tipurile flexionare aromâneşti / româneşti s-a datorat modificărilor segmentale (de obicei la finală) sau suprasegmentale. Din punctul de vedere al genului, 27 de substantive sunt la genul feminin, 21 la masculin şi 5 la neutru. Cuvintele turceşti terminate în vocală accentuată au următoarele terminaţii în aromână:

-á: *abá*> abă - adz (masc.)
aza > ază - adz (masc.)
-ı: *ahçı* > ahči(u) –adz (masc.)
avcı > avgí – adz (masc.)
-á: *alaca* > alăgé – adz (masc.) (ca urmare a palatalizării)
atmaca > ahmăgeáie – i (fem.)
- i: *anteri* > antiríu – adz (masc.)

După cum se observă, *á* s-a închis la *ă*, mai ales în poziţie finală, dar şi în cea mediană, iar *ı, i* au evoluat la *i, iu, u*. Majoritatea termenilor care au la final vocală accentuată sunt la genul masculin formând pluralul în *–adz*. Imprumuturile turceşti terminate în consoană primesc în aromână terminaţia *–e* sau *-ie*: *aşçılık >aşčilăÖe, aşılamak > aşlamáĭe , âdet > adéte, ayar > aiáre* etc. Consoanele labiale sunt foarte rar alterate.

Substantivele feminine provenite din turcă cunosc următoarele opoziţii[14]:

- [-e] : [-i]; *ahčilăke: ahčilăÖi, ahmăclíke : ahmăclíki, avlíe: avlíi*.
- [-e] : [-^{i}]; *aiáre: aiér^{i}, ahúre: ahúr^{i}, ambáre: ambăr^{i}*
- [-e] : Ø; *adéte: adéţ, acaréte: acaréţ, hăláte: hălăţ*

[14] Cu referire la opoziţii, v. Saramandu, N.(1984), p.434 – 435.

BDD-A3665 © 2004 Ovidius University Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 12:54:42 UTC)

Substantivele neutre sunt reduse ca număr atât în aromână, cât şi în dacoromână, şi conservă cel mai bine etimonul turcesc. Din tabel, numai *antiriu* (formă menţionată de Şăineanu) se termină în diftongul iu fiind adaptat după modelul masculin.
Aşık > *aşic* (arom.), *arşic* (drom.)
Altıpatlar > *altipatlar* (arom.)

Consecinţele indirecte ale influenţei turceşti în dacoromână au fost întărirea poziţiei lui h în sistemul consonantic şi apariţia unei noi forme de plural în *-ale* (*abale*).

Dacoromâna a desprins din multitudinea de cuvinte turceşti împrumutate un sufix *-giu* (*-agiu*) pe care îl ataşează şi altor teme provenind de la cuvinte de altă origine [15] (*laptagiu, pomanagiu*). In ciuda numeroaselor cuvinte terminate în *–gi, -giu* (*ahči, antiríu, anticáği*) aromâna nu dispune de un sufix al ei *-ği, -či*, preferând împrumutul lexical direct creării de noi cuvinte cu afixe proprii – fenomen care se explică prin bilingvismul avansat.

BIBLIOGRAFIE

*** **Dicţionarul explicativ al limbii române** (DEX), ediţia a II-a, Bucureşti, 1996.
*** **Türkçe Sözlük** (sub conducerea lui M. A. Agiakai), ediţia a VI-a, Ankara, 1981.
Capidan, Th., **Aromânii – dialectul aromân. Studiu lingvistic**, Bucureşti, 1932.
Ciorănescu, Al., **Dicţionarul etimologic al limbii române**, (DER), Editura Saeculum I.O., Bucureşti, 2001.
Drimba, V., **Împrumuturi turceşti în dialectele româneşti sud-dunărene**, în "Studii şi cercetări lingvistice", VIII, 1957, nr. 3, p. 225 – 237.
Grecu, Mitică, Baubec, Agiemin, Mambet, Zeldula, **Dicţionar român-turc, Dicţionar turc-român**, Editura Ştiinţifică şi Enciclopedică, Bucureşti, 1977.
Papahagi, T., **Dicţionarul dialectului aromân, general şi etimologic** (DDA), ediţia a II-a, Bucureşti, 1974.
Şăineanu, L., **Influenţa orientală asupra limbii şi culturii române**, vol. I-II, Bucureşti, 1900.
Sala, M., **Limbi în contact**, Editura Enciclopedică, Bucureşti, 1997.
Şandru, D., **Cu privire la structura dialectală a aromânei**, în ,, Actele celui de-al XII-lea Congres internaţional de lingvistică şi filologie romanică", vol. I, Bucureşti, 1970, p.1017-1024.
Saramandu, N., *Aromâna*, în **Tratat de dialectologie românească**, Editura Scrisul Românesc, Craiova, 1984.
Serdaru, Agachi, Angela, **Türçeden-Romenceye Sözlük**, Editura Diagonal, 2000.
Suciu, E., **Influenţa turcă asupra limbii române** (rezumatul tezei de doctorat), Bucureşti, 1984.

[15] Vrabie, E. (2001), p. 127.

BDD-A3665 © 2004 Ovidius University Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 12:54:42 UTC)

Suciu, E., **Note etimologice privitoare la unele împrumuturi din limba turcă** (IV) în ,,Studii şi cercetări lingvistice" ,XXXVIII, 1987, nr. 2, p.551-554.
Vrabie, E., **Etimologii româneşti şi străine**, Editura Univers Enciclopedic, Bucureşti, 2001.

BDD-A3665 © 2004 Ovidius University Press
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 12:54:42 UTC)